

DEKRETA KONWENTU PROWINCYALNEGO ZGROMADZENIA XX. SWIECKICH Ś. WINCENTEGO à PAULO, W DOMU WILEŃSKIM GÓRY ZBAWICIELA 1839 ROKU W MIESIĄCU LIPCU ODPRAWIONEGO.

Na mocy Ukazu Rzymsko - Katolickiego Duchownego Kolegium r. 1839 msca marca 22 dnia za N. 819. nastalego Konwent prowincjalny na dzien 19 lipca wspomnionego roku, do Domu Wileńskiego Góry Zbawiciela zebrany w celu wybrania nowego Wizytatora Zgromadzenia, po załatwieniu wszystkiego, co jest przepisaniem w konstytucyach naszego Zgromadzenia we wzgledzie Konwentów, i po wyborze Wizytatora na Sessyi z porzadku 6 na dzien 24 lipca przypadajacy, zwracajac uwage na niektóre punkta tyczące się ducha i dobra ogólnego Zgromadzenia, postanowil i do wykonania troskliwosci mojej polecil nastepujace Dekreta:

1) To, co regulamii naszego Zgromadzenia jest zalecono, co przez Dekreta wielu Konwentów, a mianowicie Konwentu poprzedzajacego, w roku 1836 odprawionego przypomniano i do akuratnego spełnienia bylo podano, aby wszelkie ewiczenia duchowne, jakimi są: coroczne rekolekcyje, codzienne ranne medytacyje, partykularne i jeneralne examina sumienia, czytanie do stołu, odczytywanie pisma ś. i innych ksiazek duchownych we wszystkich domach naszego Zgromadzenia, i od wszystkich osób jak naywytworniej bylo exekwowane, toz się i teraz ponawia przy zostawieniu wladzy WJX. Wizytatorowi użycia skutecznych nawet przytwardszych srodków w celu poprawienia niedbalych w tym punkcie; a poniewaz do regularnego zycia wiele się przyczynia i to, kiedy kazdy w przepisany czasie wszystkie sprawy, zatrudnienia i zabawy odbywa; przeto stanowi się i zaleca wszystkim, aby podlug zwyczajów Zgromadzenia wspólnie w swoim czasie zbierali się do pierwszego stołu, a po nim bez wyjatku znaydowali się na wspólnych zabawach.

2) Między okolicznościami ukazującemi osłabienie ducha, lgnienie do światowości, przeciwienie się cnotie ubóstwa Chrystusowego, jest chęć i szukanie osobliwości zwłaszcza w odzieniu i innych tego rodzaju artykułach, owa nadzwyczajna we wszystkiem wykwiństwo, pod pozorem ochędstwa, kupowanie i sporządzanie bez wiedzy przełożonego, rzeczy takich, które niepowinny być w użyciu Zgromadzenia. — Wszystko to idzie wbrew przeciwko regułom zalecającym cnotę ubóstwa, a surowo zakazującym wszelkiej osobliwości i zbytków — » *Nullus quidquam habebit inscio vel non concedente Superiore... Nullus superflua aut curiosa exquiret*: Cap. 3. de paupertate « — Dla tego, gdzie panuje takowa wada wszelkimi środkami ma być powściągniona.

3) Podobną wadą i nadużyciem przeciwko regułom i ustawom Zgromadzenia jest zbieranie stypendyów na msze śpiewane, czyli wotywy i onych odprawowanie na rachunek osobistych dochodów z uymą dochodów kościelnych, z uszczerbkiem zapasów przy kościołach utrzymywanych; dla zapobieżenia temu złemu, należy do WJX. Wizytatora, osoby tak postępujące poskromić, a nawet zmianą miejsca i mieszkania od szkodliwego nałogu powściągnąć.

4) Z powodu zagęszczonych prywatnych korespondencyi listownych, jakie z sobą miewają osoby w rozmaitych domach mieszkające, wiele bardzo dzieje się nieprzyzwoitości, gdy piszą jedni do drugich, nie mając żadnego interessu, tylko płoche jakieś baśnie i wieści, albo szkodliwe i krzywdzące opisy swoich współbraci; dla zapobieżenia temu, raczy WJX. Wizytator dostrzegać, aby wszyscy mu podwładni jak naysciśleý stósowali się do ustawy Rządowéy i wierni byli w zachowaniu reguły Zgromadzenia, która mówi: » *Nullus literas scribet, mittet, aut aperiet absque facultate Superioris, cui scriptas quisque dabit, ut eas vel mittat vel retineat, prout sibi visum fuerit* — Cap. 5 de obedientia. «

5) Polowanie jako wzbronione duchownemi ustawami kościelnymi i wielokrotnemi Ukazami Rządu Krajowego, podpadające licznym niebezpieczeństwom, odciągające od obowiązków swego stanu i powołania, dające nawet niejaki rodzaj zgorszenia dla osób świeckich; między któremi takowém rzemiosłem się zajmując, niepodobna właściwéy duchownemu stanowi zachować

skromności i powagi, który po nas wyciąga Apostół *Modestia vestra nota sit omnibus hominibus Dominus enim prope est*, któż zaś hasający za zwierzem będzie na to pamiętał? — Przeto takowa chętka i nałóg najmocniéj się zakazuje.

6) Z powodu zaniedbania zwyczaju meldowania się Superyorom lub ich miejsce zastępującym wychodząc do miasta lub do innego miejsca, przypomina się teraz i ponawia przestroga umieszczona w regułach, aby nikt bez wiedzy Superyora nigdzie nie chodził, ani téż osób obcych do siebie nie przyjmował.

7) Posiadanie jakiegokolwiek rzeczy, czy to w odzieniu czy w pieniądzech lub innych artykułach, powinno być za wiedzą i dozwoleciem Superyora według tego jak mówią wyżéj zacytowane reguły *de paupertate*.

8) Kroy w sukniach naszych i jednostayność powinna być zachowana bez wszelkiéj przysady i dodatków, jak o tém ostrzegają reguły, *Quisque honestae munditiei servandae praesertim in vestibus, studiosus erit, ab illo vero quae est nimis exquisita aut affectata omnino abstinebit*. Cap. 7 de modestia.

9) Zaleca się i przypomina wszystkim osobom naszego Zgromadzenia, aby dopełniali istotnego swojego obowiązku i powołania *Evangelizare pauperibus et ruricolis*, a takim jest katechizowanie w niedziele i święta w kościołach i pilne słuchanie ludu spowiedzi, niedbalstwo bowiem w tym względzie, przed Bogiem i ludźmi godne jest nagany.

10) Przywiązanie do miejsc lub pewnych urzędów, sprzeciwia się regułom i dekretem Konwentów jeneralnych, dla tego na wszelkie wezwanie WJX. Wizytatora lub daną przezeń mutacją, bez najmniejszego oporu każdy zgodzić się powinien, gdyż przywiązanie do miejsca i wymawianie się od mutacyi tchnie jakimś interessem, miłośnią własną i nieposuszeństwem a następnie znaczném osłabieniem ducha. — Dla tego najmocniéj się teraz wraża, aby posuszeństwo we wszystkiém i od wszystkich w całej swojej mocy było zachowane.

11) Wychodzący ze Zgromadzenia, aby nie zabierali z sobą rzeczy jakiegokolwiek do Zgromadzenia należących, powinni być przez Superyorów miejscowych lub innych na to wyznaczonych pilnie rewidowani.

12) JJXX. Superyorowie według ustaw i zwyczajów Zgromadzenia, obowiązani są jeżeli nie każdego miesiąca, to przynajmniej kilka razy w rok dawać rapporta i wiadomości WJX. Wizytatorowi o stanie domu, osób i interessów domowych — Ciż razem i wspólnie z Konsultorami powinni odbywać Sessyje i narady domowe w ważniejszych interessach i one wedle przepisów w księgę na to sporządzoną zapisywać, a rejestra domowe przychodu i rozchodu każdego miesiąca wraz z Assystentem obliczać i podpisywać.

11) Msze subsydialne dawniejszemi Konwentami oznaczone i corocznie z domu Wileńskiego do innych domów posyłane, mają bydź przyjmowane bez żadnych wymówek, z obowiązkiem odprawienia pod sumieniem i ciężarem restytucyi przed Bogiem.

14) Lubo dotąd z łaski Boskiéy Zgromadzenie nasze i szczególne osoby onego, nie miały żadnego wpływu do rzeczy politycznych, jednak ponawia się to i przypomina jak najmocniéy, co w tym przedmiocie reguły Zgromadzenia zalecają, to jest: abyśmy pamiętając na swoje powołanie, zupełnie dalekimi byli od tych okoliczności, któreby mogły tyczyć się poliki Rządu i tym podobnych, lecz przez wzgląd na świętość przysięgi byli zawsze wiernie podległymi i życzliwymi MONARSZE i Rządowi.

15) Resztę ustaw co do porządku regularności, akuratnego spełnienia funkcyi, niemniéy téż dostawiania składek i subsydjów dla domu Wileńskiego, przypomina i utwierdza Konwent téż same, które w Dekretach Konwentu w roku 1836 odbytego są umieszczone.

X. Józef Bohdanowicz

Wizytator Zgromadzenia XX. Missyonarzy.